

Tanja Becker-Bender (Německo) – housle

- Č. 1 E dur (*Arpeggio*)
- Č. 2 h moll
- Č. 3 e moll (*La Campanella*)
- Č. 4 c moll
- Č. 5 a moll
- Č. 6 g moll (*Trilek*)
- Č. 7 a moll
- Č. 8 Es dur
- Č. 9 E dur (*Lov*)
- Č. 10 g moll
- Č. 11 C dur
- Č. 12 As dur

-
- Č. 13 B dur (*Ďáblův smích*)
 - Č. 14 Es dur
 - Č. 15 e moll
 - Č. 16 g moll
 - Č. 17 Es dur
 - Č. 18 C dur
 - Č. 19 Es dur
 - Č. 20 D dur
 - Č. 21 A dur
 - Č. 22 F dur
 - Č. 23 Es dur
 - Č. 24 a moll (*Tema con variazioni*)

Tanja Becker-Bender se narodila v roce 1978 ve Stuttgartu a hře na housle se věnuje od svých šesti let. Pro její hudební rozvoj bylo důležité studium u Wilhelma Melchera na Musikhochschule ve Stuttgartu, u Davida Takeno na Guildhall School v Londýně, u Güntera Pichlera na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni a u Roberta Manna na Juilliard School v New Yorku. Během studijních let obdržela nejvyšší ocenění v řadě mezinárodních soutěží. Paralelně se studiem si již budovala sólovou kariéru. Jako sólistka koncertovala pod vedením dirigentů, jako jsou Kurt Masur, Gerd

Albrecht, Fabio Luisi, Hubert Soudant, a Ken-Ichiro Kobayashi, a stála před orchestry jako Tokyo Philharmonic Orchestra, Jerusalem Symphony Orchestra, Orchestre de la Suisse

Romande, Singapore Symphony Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Mozarteum Orchester Salzburg, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, Radio-Sinfonieorchester Stuttgart SWR, Stuttgarter Philharmonikern, Berliner Sinfonie-Orchester nebo Pražský komorní orchestr. V komorních ansámblech s ním vystupovali např. Gidon Kremer, Yuri Bashmet, Boris Pergamenschikow, Arnold Steinhardt, Gustav Rivinius, Eduard Brunner nebo Stefan Litwin. Tanja Becker-Bender natáčí pro rozhlas i televizi. Její první CD obsahuje skladby pro housle a klavír Antonína Dvořáka. Její nahrávka 24 capricií Niccolò Paganiniho vyšla letos v březnu.

Skutečný **Niccolò Paganini** (1782–1840) je pro nás zastřen romantickými legendami, které se na něj nabalovaly už za jeho života. Přispěla k tomu nejen jeho mimořádná houslová technika, ale také bouřlivý život. Přitom období, kdy byl hvězdou evropských pódíí mezi Paříží, Vídní a Londýnem a jakousi dobovou celebritou, trvalo jen několik málo let kolem roku 1830. Do té doby byl znám jen na italské půdě. Jeho otec byl málo úspěšný obchodník, který si přivydělával hrou na mandolínu. Naštěstí byl schopen rozpoznat synův talent a umožnil mu ho rozvíjet. Mladý Paganini prošel školením u různých učitelů, jejichž technické možnosti ovšem rychle překonával. V 18 letech se stal prvním houslistou orchestru ve městě Lucca. V roce 1805 Napoleon připojil město s okolím k Francii a Paganini se stal dvorním houslistou Napoleonovy sestry Elisy Baciocchi, které císař svěřil vládu nad městem. Právě v této době Paganini napsal své první významné dílo, jímž je **24 Capricií pro sólové housle, op. 1**. Cyklus znamenal výrazný skok v dosavadní houslové technice. Jednotlivá čísla stojí na pomezí mezi etudami a koncertními skladbami. Ačkoli se nejnámější čísla stala oblíbenými přídávky houslových virtuózů, jen nemnoho jich hrálo koncertně nebo natočilo kompletní sbírku.

THURSDAY, 30 JULY 2009, 7:30 pm, THE MASQUERADE HALL
Niccolò Paganini (1782–1840): 24 Caprices for Solo Violin, Op. 1

Tanja Becker-Bender (Germany) – violin

- No. 1 in E major (*The Arpeggio*)
- No. 2 in B minor
- No. 3 in E minor (*La Campanella*)
- No. 4 in C minor
- No. 5 in A minor
- No. 6 in G minor (*The Trill*)
- No. 7 in A minor
- No. 8 in E-flat major
- No. 9 in E major (*The Hunt*)
- No. 10 in G minor
- No. 11 in C major
- No. 12 in A-flat major

-
- No. 13 in B-flat major (*Devil's Laughter*)
 - No. 14 in E-flat major
 - No. 15 in E minor
 - No. 16 in G minor
 - No. 17 in E-flat major
 - No. 18 in C major
 - No. 19 in E-flat major
 - No. 20 in D major
 - No. 21 in A major
 - No. 22 in F major
 - No. 23 in E-flat major
 - No. 24 in A minor (*Tema con variazioni*)

Tanja Becker-Bender was born in 1978 in Stuttgart and has played the violin since she was six years old. Her development was decisively influenced by studies with Wilhelm Melcher at the Musikhochschule in Stuttgart, with David Taken at the Guildhall School in London, with Günter Pichler at the Universität für Musik und darstellende Kunst in Vienna and Robert Mann at the Juilliard School in New York. During her years of study, she received high awards in a number of international competitions. Parallel with her studies, she built her solo career. As a soloist she gave concerts with leading conductors, such as Kurt Masur, Gerd Albrecht, Fabio Luisi, Hubert Soudant and Ken-Ichiro Kobayashi, and was supported by orchestras such as the Tokyo Philharmonic Orchestra, Jerusalem

Symphony Orchestra, Orchestre de la Suisse Romande, Singapore Symphony Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Mozarteum Orchester Salzburg, Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo, Radio-Sinfonieorchester Stuttgart SWR, Stuttgarter Philharmonikern, Berliner Sinfonie-Orchester and the Prague Chamber Orchestra. In chamber ensembles, she performed for example with Gidon Kremer, Yuri Bashmet, Boris Pergamenschikow, Arnold Steinhardt, Gustav Rivinius, Eduard Brunner and Stefan Litwin. Tanja Becker-Bender produces for radio and television. Her first CD contains compositions for violin and piano by Antonín Dvořák. Her recording of the 24 Capricci of Niccolò Paganini was published this March.

Niccolò Paganini (1782-1840) is surrounded by romantic legends, which already surrounded him during his life. This is not only because of his extraordinary violin technique, but also his stormy life. Although time, when he was star of the European stages between Paris, Vienna and London and a contemporary celebrity, lasted only a few years around 1830. Until then, he was known only on Italian soil. His father was a successful small businessman who gained extra money by playing mandolin. Fortunately, he was able to recognize the talent of his son and allowed him to develop. Young Paganini underwent training by various teachers, soon superceding their technical capabilities. By 18 years old, he became the first violinist of the orchestra in the city of Lucca. In 1805, Napoleon annexed the city and its surrounding area to France, and Paganini became court violinist of Napoleon's sister Elisa Baciocchi, who the emperor entrusted the government of the town. It is at this time that Paganini wrote his first important work, which is **24 Caprices for Solo Violin, Op. 1**. The cycle meant a significant jump in the existing violin technique. Individual pieces are standing on the frontier between études a concert compositions. Although the best-known pieces became popular encores of violin virtuosos, only a few of them play them in concert, or record his complete works.